

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/467/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

167/2017. (VII. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. november 15-én előterjesztett **panaszát** a 2017. július 6-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a

A Testületnek a panasz elbírálására egyrészt nincs hatásköre, másrészt a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A)

1) A panaszos a Testületnél 2016. november 15-én előterjesztett (2016. november 4-én, illetve november 14 kelt) panaszbeadványában több, a rendőrség tevékenységét érintő panaszt terjesztett elő.

A panaszos sérelmezte 01120/96/2016.bü számú ügyben hozott döntést, mivel ugyan nem ő a feljelentő, de ő a sértett. A panaszos előadta, hogy 29 éves édesanya és várandósan olyan gyógyszer szedésére kötelezték (lenopex), ami ártott volna a magzatnak. A panaszos nem szedte be a gyógyszert, így a gyermek nem izomgyenge és epilepsziás rohamai, illetve étkezési zavarai sincsenek, amik a gyógyszertől kialakulhattak volna. A panaszos eltette a gyógyszereket, az Igazságügyi Minisztérium és az ombudsman is mellette áll, de a jogszabályok ellehetetlenítik őket, hogy felülbírálják. A panaszos megjelölte a 3 orvost, akik érintettek az ügyben. A panaszos kéri, hogy a Testület vizsgálja ki az ügyét, hogy más ne járjon úgy mint ő, mert ha ő nem ilyen talpra esett, akkor beteg gyereket hoz a világra, és megjegyzi, hogy a gyógyszer nem is az ő diagnózisára való, illetve a diagnózisa is hibás.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) A Testület ezt követően 2016. november 25-én tájékoztatta a panaszost a hatáskörhiányáról, amely levél sikertelen kézbesítési kísérletet követően visszajött.

3) A panaszos 2017. január 30-án telefonon keresztül jelezte, hogy nem kapott az ügyében tájékoztatást, ezért a Testület 2017. január 30-án újra küldte a tájékoztatását a hatáskörhiányról.

4) A panaszos 2017. február 7-én írt beadványában nem értett egyet a Testület tájékoztatásával és előadta, hogy az ügynek van olyan része, amelyben a Testületnek van hatásköre, ő ugyanis 2015. június 16-án kihívta a rendőröket a János Kórházba, mivel kényszeríteni akarták a gyógyszeres kezelésre. A rendőrség egy jegyzőkönyv felvételén kívül azonban semmilyen segítséget nem nyújtott, így 8 hónapnyi szabadságmegvonásban volt része.

A panaszos több más irat mellett csatolta a tanúvallomását, amiben előadta, hogy 2016. február 11-ig állt kórházi kezelés alatt.

II.

1) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a panasz elemeinek vizsgálatára a hatásköre mennyiben terjed ki.

A Testület hatáskörét az Rtv. 92. § (1) bekezdése szabályozza. Eszerint akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint tehát a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A jelen esetben a panaszos a rendőrség egy büntetőeljáráshoz kifejtett tevékenységét kifogásolta.

A panaszos büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást, intézkedést, határozatot sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ezen hatásköri kérdés értelmezésénél figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása – így pl. a feljelentés felvételének elmulasztása – miatti jogsérelem esetén előterjeszthető.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben a fentiek szerint a sérelmezett mulasztással, intézkedéssel, határozattal szemben a panaszos a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, illetve élhetett volna, a Testület eljárásának nincs helye.

Mindezek alapján a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panaszbeadvány ezen részében.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy abban a részében, amelynek vizsgálatára hatáskörrel rendelkezik, határidőben érkezett-e a panasz.

Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a beadványban sérelmezett azon rendőri intézkedés esetében, miszerint 2015. június 16-i bejelentésére nem kapott érdemi segítséget, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő 2015. július 6-án lejárt. Ehhez képest a panaszos csak 2016. november 15-én fordult a Testülethez, a beadványában ugyan megjelölte, hogy 8 hónapig korlátozva volt a szabadságában, de ezt semmilyen módon nem igazolta, így ez a nyilatkozat nem volt alkalmas a késedelme kimentésére. (Megjegyzi a Testület, hogy amennyiben a panaszos megfelelő módon igazolta volna, hogy 8 hónapig akadályozva volt a panasz előterjesztésében, a határidő vele szemben akkor is megindult volna 2016. február 12-én, ennél fogva a 2016. novemberi előterjesztés így is elkéslettnak minősülne.)

A Testület álláspontja szerint tehát a jelen pontban utalt kifogások kapcsán a panasz elkéslettnak tekinthető.

III.

A Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panaszbeadványnak a büntetőeljárás felülvizsgálatára vonatkozó részében, a 2015. június 16-i rendőri intézkedéssel kapcsolatban pedig a panasz elkéslettségét állapította meg és a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2017. július 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET